

1434 הרוגים, 5305 פצועים

המתקפה הישראלית על עזה בין 27 בדצמבר 2008 ל־18 בינואר 2009 גרמה למותם של רבים, לפגיעות בגוף ולהרס בכל רחבי רצועת עזה. רק כעת מתברר לאשורו היקף ההרס.

מחקרי המרכז הפלסטיני לזכויות אדם מעלים כי לכל אורך המתקפה עשו כוחות הכיבוש הישראלי שימוש מופרז וחסר הבחנה בכוח. מסקנה זו עולה גם מתוך השיעור הבלתי פרופורציונלי של הרוגים בקרב האוכלוסיה האזרחית בהשוואה ללוחמי ההתנגדות. כוחות הכיבוש הישראלי הפרו בזדון את עקרון ההבחנה, באמצעות סיווגם הבלתי־חוקי של גורמי האכיפה הרשמיים כלוחמים. יחידות במדים של רשויות אכיפת חוק לא נחשבות לחלק מהכוחות החמושים (לוחמים) אלא אם הוכרו במפורש ככאלה.

1,434 פלסטינים נהרגו במשך המתקפה הישראלית בת 22 הימים ברצועת עזה. 235 מהם לוחמים. הרוב הגדול של המתים היו לא־לוחמים ואזרחים, המוגנים על פי כללי המשפט ההומניטארי הבינ־לאומי. בדיקות המרכז הפלסטיני לזכויות אדם העלו כי 960 אזרחים קיפחו את חייהם, בהם 288 ילדים ו־121 נשים. 239 אנשי משטרה נהרגו, רובם (235) בהפצצות אוויריות ביום הראשון להתקפות. משרד הבריאות אישר כי 5,303 פלסטינים נפצעו במתקפה, בהם 1,606 ילדים ו־808 נשים.¹

1 תגובת דובר צה"ל מיום 13.3.2009 לחלק זה של הדו"ח, כלשונה: "צה"ל מצר על כך שארגון המרכז הפלסטיני לזכויות האדם בחר להתבסס על נתונים שקריים באשר למספר ההרוגים הפלסטינים במבצע 'עופרת יצוקה' ולפרסם מספרים אלה ברבים. "צה"ל כיוון את פעילותו במסגרת 'עופרת יצוקה' נגד שלטון הטרור של החמאס ברצועת עזה על רקע מתקפה ממושכת בת שמונה שנים שהוביל כנגד ישראל ואזרחיה תוך פגיעה מכוונת בריכוזי אוכלוסייה אזרחית והפרה בוטה של דיני המלחמה והמשפט הבינ־לאומי. צה"ל מצדו פעל בהתאם להוראות דיני הלחימה ועשה כל מאמץ למזעור הנזק לאוכלוסייה האזרחית. "מצייאות הלחימה ברצועת עזה היתה מורכבת במיוחד לאור אינטנסיביות הלחימה והשימוש המפלצתי שעשה חמאס בתושבי הרצועה כב'מגן אנושי' תוך ניצן ציני של מחויבות ישראל להימנע ככל האפשר מפגיעה באזרחים ובחירת זירת הלחימה בלב האזור האזרחי המאוכלס. "כוחות צה"ל הונחו באופן חד משמעי שלא לפתוח באש כלפי מי שמזוהים כאינם מעורבים בלחימה ולסייע ככל הניתן לנפגעים פלסטינים תחת לחימה רציפה.

במהלך המתקפה הרסו כוחות הכיבוש הישראלי רכוש ותשתיות אזרחיות כדלהלן: לפחות 2,400 בתים, כולל 490 בהתקפות מהאוויר; 28 תשתיות אזרחיות ציבוריות, כולל בניינים של כמה משרדי ממשלה, רשויות מקומיות, בנייני ממשל, נמלי דייג ובניין המועצה המחוקקת הפלסטינית; 21 מבנים פרטיים, בהם בתי קפה, אולמות שמחה, אתרי תיירות ובתי מלון; 30 מסגדים נהרסו עד היסוד ו-15 אחרים באורח חלקי; נהרסו משרדים של 10 עמותות סיוע; 121 בתי מלאכה תעשייתיים ומסחריים נהרסו לחלוטין, ונזק נגרם לפחות ל-200 אחרים; נהרסו חמישה מפעלי בטון ומפעל לייצור מיץ; 60 תחנות משטרה; חמישה מוסדות תקשורת ושני מוסדות רפואיים; 29 מוסדות חינוך נהרסו לחלוטין או באופן חלקי; הושמדו אלפי דונמים של אדמה חקלאית; נזק כבד נגרם לאלפי בתים.

22.1.2009, 13.3.2009 המרכז הפלסטיני לזכויות אדם

מאנגלית קרן דותן

"לכל אורך הלחימה צה"ל עשה ככל שביכולתו להזהיר את האוכלוסייה האזרחית באמצעות הפצה של למעלה משני מיליון כרוזים, קיום של כ-300,000 שיחות טלפון לבתי התושבים והנחיות בכלי התקשורת ברצועה על מנת להרחיק את האזרחים מבעוד מעוד מאזורי הקרבות. "כל טענה בדבר הרג מכוון של אזרחים בידי חיילי צה"ל הינה הבל ורעות רוח. צה"ל הוא צבא מוסרי וחייליו פועלים על פי רוח צה"ל וערכיו ואנו מציעים לבדוק היטב טענות של גורמים פלסטיניים בעלי עניין. תמוה כי הארגון המבסס את פעילותו על טיפול בזכויות אדם לא מצא לנכון להאיר בפני העולם את דפוסי הפעילות של החמא"ס שרמסו ברגל גסה את זכויות הפלסטינים והשתמשו בהם לאורך כל ימי הלחימה כבמגן אנושי."